

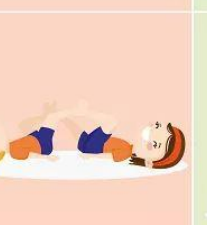
Poniedziałek – 30.03.2020r

Temat dnia: Wiosenne pączki

Cel ogólny: dostrzeganie w otoczeniu oznak wczesnej wiosny – rozpoznawanie i podawanie nazw pierwszych przejawów wiosny; zabawy sensoryczne; poszerzanie słownika o określenia: *miękkie, miłe, puszyste*; rozumienie wieloznaczności słów: *kotki i pączki*

Witam Was wszystkich! Kolejne dni w domu przed nami. Mam nadzieję, że nie będziecie się nudzić i wolnej chwili popracujecie trochę z pomocą swoich rodziców. Pozdrawiam Was ciepło dzieciaczki i do zobaczenia niedługo w przedszkolu!

Na sam początek trochę gimnastyki. Zachęcam Wszystkich do paru minut dziennie, aby się poruszać.

PONIEDZIAŁEK	WTOREK	ŚRODA	CZWARTEK	PIĄTEK

„Koty i kotki” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się w rytm muzyki. Podczas przerwy w muzyce zatrzymują się i słuchają uważnie. Na hasło: *Koty!* dzieci naśladują koty – zwierzęta: chodzą na czworakach, mogą robić koci grzbiet. Na hasło: *Kotki!* dzieci ustawiają się w rzędzie wzdłuż skakanki gałązki.

***Kotki marcowe* – słuchanie wiersza J. Kulmowej.**

Kotki marcowe

Joanna Kulmowa

Na wierzbie
nad samym rowem –
srebrne kotki marcowe.
Na deszczu i na słońcu
srebrnieją im futra kocie.
Plucha
i zawierucha.
Nie ma mamy, co wyliże brzuch do sucha.
Ale kotki marcowe nie piszczą.
Huśtają się na gałązkach.
Mruczą:
– Nareszcie wiosna!
I sierść mają coraz srebrzystszą.

Rozmowa na temat treści wiersza.

Dzieci odpowiadają na pytania .:

O czym jest wiersz?; O jakich kotkach była mowa w wierszu?; Jaki kolor mają kotki na wierzbie?; Czy wiecie, jak inaczej można nazwać te kotki?.

Poniżej znajdują się obrazki z pączkami na drzewach. Niestety zostają nam kolorowe zdjęcia, gdyż na spacer nie możemy iść.

***Uciekaj, myszko* – zabawa muzyczno-ruchowa w kole.**

Dzieci stoją w kole wiązonym. Dwoje z nich wciela się w role kotka i myszki. Myszka wchodzi do środka koła, a kotek jest na zewnątrz. Dzieci chodzą po obwodzie koła i śpiewają piosenkę. Zadaniem kotka jest wejście do środka koła i złapanie myszki, a zadaniem dzieci jest niewpuszczenie kotka do środka koła. Jeżeli kotek złapie myszkę, ona przejmuje jego rolę, a myszką staje się inne dziecko.

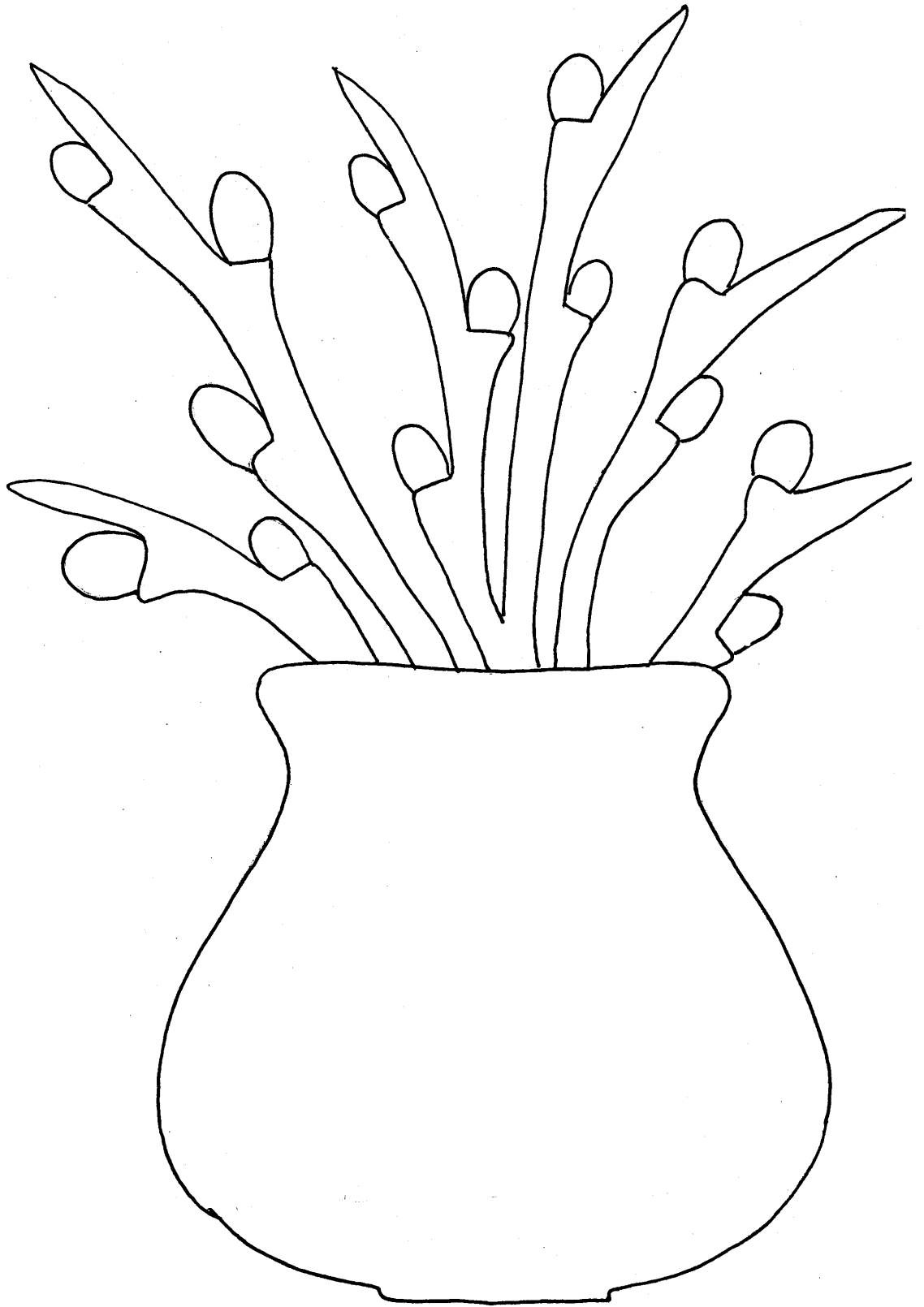
„Bazie” – praca plastyczno-techniczna.

Wykonanie gałązki z baziami. Dzieci naklejają kulki z waty na gałązki.

Karta pracy będzie poniżej.

Karta pracy do wykonania

Karta pracy – kolorowanka – dla chętnych

Przyszła wiosna

Który z cieni należy do Pani Wiosny? Obrysuj go zieloną kredką.

Poniżej przesyłam 20 minut dla matematyki. Wskazówki jak można ćwiczyć z dzieckiem liczenie. Zachęcam.

- #20minutdlaMATEMATYKI -

Intuicja liczenia pojawia się już w 8. miesiącu życia, kiedy maluch wskazuje rączką przedmiot i domaga się, żeby go nazwać. Jak to możliwe, że ta niepozorna czynność to wstęp do nauki liczenia?

W ten sposób dziecko stosuje pierwszą zasadę liczenia:
1 przedmiot – 1 gest – 1 słowo

Liczenie to nic innego jak próba porządkowania świata. Liczenie powinno być tak samo naturalne w codziennych czynnościach jak mówienie. Chodzi o to, żeby dzieci od najmłodszych lat mogły osłuchać się z regularnością i rytmem tworzenia kolejnych liczebników. Sprawne liczenie (a dokładniej doliczanie i odliczanie) jest wstępem do późniejszej nauki rachowania, czyli ustalania wyników działań matematycznych.

Zamiast mówić:
Posprzątaj klocki po zabawie!, warto powiedzieć: *Wrzuć klocki do pudełka i licz. Powiedz mi, ile jest wszystkich klocków.*

Do nauki liczenia możesz wykorzystać dowolne liczniki, np. orzechy. Ustaw jednakowe przedmioty w rzędzie i naucz dziecko zasady: **1 przedmiot – 1 gest – 1 słowo**

- Podkreśl znaczenie ostatniego liczebnika w rzędzie, żeby ustalić, ile jest razem elementów.
- Z czasem spróbuj dziecku pokazać, że ustawione w ten sposób przedmioty można liczyć również: *pierwszy, drugi, trzeci...*, wskazując, że każdy ma swoje miejsce w szeregu.
- Później zadбай, by dziecko liczyło od jednej i drugiej strony. W ten sposób przekona się o stałości liczenia (nie ma znaczenia, od której strony zacznie liczyć, wynik liczenia zawsze będzie taki sam).
- Dostarczaj wielu tego typu doświadczeń.

W nauce liczenia bardzo ważne jest, żeby dziecko na koniec liczenia umiało powiedzieć ile jest..., czyli żeby umiało podać ostatni wymieniony liczebnik dwa razy. Na początku dziecko zapytane: *Ile jest orzechów?* zaczyna liczyć od początku. Dorosły powinien więc za każdym razem podkreślić ostatni liczebnik przy liczeniu, stwierdzając np. 1, 2, 3, (...), 9, 10 – razem jest 10 orzechów!

liczenie

#20MINUT
DLA MATEMATYKI

Nie obawiaj się liczyć z dzieckiem nawet do ponad 100 i więcej. Nie istnieje coś takiego jak zakres liczenia odpowiedni dla trzylatka, czteroletka itd. Liczyć trzeba do tyłu, do ilu akurat się da. Tylko w ten sposób (wsluchając się w odpowiedni rytm liczenia) dziecko nauczy się wymieniać liczebniki w prawidłowej kolejności i liczyć do nieskończoności.

Liczyć należy do przodu i wstak. Nie denerwuj się, że dziecko początkowo wymienia liczebniki w niewłaściwej kolejności, licząc razem. Maluch z czasem zapamięta właściwą kolejność, ale potrzeba mu do tego wielu powtórzeń przy okazji zabawy.

Kiedy dziecko mówi: *Nie umiem liczyć dalej!*, odpowiedz mu kolejny liczebnik. Kiedy mówi: *Umiem liczyć do 100, a dalej nie umiem...*, powiedz: *Umiesz – 101, 102, 103, 104...* Dziecko włączy się do liczenia i z czasem zrozumie, że umie liczyć do ilu chce!

1, 2, 3... Liczysz Ty!

Żeby nauczyć dziecko wymieniać liczebniki w prawidłowej kolejności, trzeba liczyć, liczyć, liczyć... drzewa w parku, samochody na parkingu, kroki do przedszkola, stopnie na schodach!

W czasie zakupów poproś dziecko o pomoc: *Wrzuć do koszyka 3 jabłka, 4 gruszki, a teraz włóż 4 bułki...*

Zuzanna Jastrzębska-Krajewska
www.jastrzebska-krajewska.pl @pani_zuzia Pani Zuzia

niżej
przedszkola

Projekt opiera się o ramy merytoryczne i teoretyczne "Dziecięcej Matematyki" autorstwa prof. E. Gruszczyk-Kalczyńskiej (zawarte w publikacji: E. Gruszczyk-Kalczyńska, E. Zielińska, Dziecięca matematyka dwadzieścia lat później. Książka dla rodziców i nauczycieli, Wydawnictwo CEB, Kraków 2015)

Pozdrawiam! Do usłyszenia jutro moje żabki!!!